

هيجره ت نوښکهنه وه

ناردنی پیغمبر بکه سهره تاي بهرور، وه هندیکیان وتیان: که کاتی هیجرت کردنی بکه نه سهره تاي، جا عومهر فهرمووی: سهره تاي بهرور داده نییښ له هیجرت کردنی پیغمبره خدواوه ﷺ، چونکه بهرستی هیجرت کردنه کی جیاکاریه له تیوان حق و باطلدا؛ الشعبی فهرموویته: سعید کوری المسیب فهرموویته: عومهر خه لکی کورده وه و فهرمووی: له چ پوژیکه وه میژوو بنووسینه وه؟ جا عه لی فهرمووی: له پوژی هیجرتی پیغمبره خدواوه ﷺ و جیاپونه وهی له خاکی شیرک، جا عومهر وای کرد: [الکامل فی التاريخ]

جا له مهی باساکرد زانراوه که هیجرت خلیک بوو پرویدا له میژووی موسولماناندا که میژوو و رووی زهوی گوری، که جیاکاریه ک بوو له تیوان حق و باطلدا، وه تیایدا دامه زانندنی دهوله تی نیسلام و یه کخستنی وشه و جیاکردنه وهی شیرک بوو له جه سترو ووحدا، وه به هیوه و نیسلام شکومه ندبوو و نه باغای جیگیر بوو و بهرور حاکم نه ک حوکمدراو، وه بهرستی هیجرت فته تیک کی نیلاهی پیغمبرانه بوو له نیستا و داهاتوودا.

بویه پیوسته موسولمانان نه میرو هیجرت وه ک پرووداویکی تیپه ربوو نه بیښ که له میژوودا تیپه ربوو به گه رانه وه وه تنها یاده وهریه کانی ماوه، به لکوو ده بی هیجرت لایان جوولیه کی نویسه وه و بهرورام بیت تیایدا له خاکی شیرکه وه هیجرت بکه نه بۆ خاکی نیسلام، وه له هاوالاتی چه وساهوه بۆ هاوالاتی شکومه ند و جهنگاوه، به روح و گیانیان

په رورده گارت، چونکه بیرکردنه وه له هه موو شتیکدا باشه جگه له وهی شتیک بیت پیوه ندی به قیامه ته وه هه بیت، وه بهرستی باشتیرین کرده وه کان و گه وره ترین گوتراپه لیه کان سرخستنی دین و جهاد کردنه له پیناو الله و نه وهی پیوه ندی به مه وه هه بی، جا نه مه لوتکه ی نیسلامه، وه فهرزی کاته و واجبی سهرده مه وه نه مانی نوممه تی نیانه.

وه جگه له که مته رخه می له ره چا وکردنی خیراوشتنی کات، که مته رخه میه کی تره هیه که مه ترسیه که که م ناکاته وه نه ویش که مته رخه میه له شوینکه وتن و پهیره وکردن، وه ک بیثاگی خه لکی له مه به سته کانی هیجرتی پیغمبره تاي سهره پای دوپاره بونه وهی هه موو سهری سالیک، جا نه شوین قاره مانه کانی ده که ون نه پهیره وی له ریاز و پرووداوه کانی ده که ون.

جا هه موو سالیکی هیجری دیت و یادی هیجرتی پیغمبره تاي له گه ل خوی هه لگرتووه که نیسانه به کی جیاکه ره وه بووه له میژووی نیسلامدا، به لکوو له وه وه میژووی نیسلام دهستی پیکرد، نه هلی میژوونوسان باسیانکردوه که خه لیه فاروقی عومهر سهره تاي بهرورای نیسلامی دانه ناوه له کاتی وه حی هاتن بۆ پیغمبره وه وه له کاتی له دایکونیشیه وه بۆ ریزگرتن له وپونه یه، به لکوو هیجرتی وه که بهرور و سالنامه هه لبارد بۆ سهره تاي نیسلام، وه زاناکانمان حیکمه ته که یان پروون کردوته وه له وه هه لباردنه، ابن الاثیر فهرموویته: “عومهر خه لکی کورده وه بۆ گفتوگو، هندیکیان وتیان: کاتی

زور له تیوانی و خراپه کانیدا هه بیت {، ابن ابی الدنیا ریوایه تی کردوه له هه سه نه وه فهرمووی: “نیاندار هه رگیز چاوی پی نی ناکه وئ تا سهرزشتی خوی نه کات” مه به ستم له وته کانم چپوو؟ مه به ستم له خواردنه کانم چپوو؟ مه به ستم له خواردنه وه کانم چپوو؟ وه که سی لاواز به بی نه وهی خوی سهرزشتی خوی بکات دهروات، وه نیبراهیمی تیمی فهرموویته: “خوم به نمونه هیناوه یه وه له به هه شتدا، له بهرهمه کانیم ده خوارد، وه له دوباره کانیم ده خواردوه، وه باوه شم ده کرد به ثافه ته گه نه کانیدا، پاشان خوم به نمونه هیناوه وه له ناگردا، له زه قومه که یم ده خوارد، وه له جه راعه ته که یم ده خواردوه، وه به زنجیر و کوت و بنده که یه وه بووم، پاشان به خوم وت: نه ی نه فسی خوم کامیانت ده ویت؟ وتی: نه مه وئ بگه ریمه وه بۆ دنیا، کرده وهی باش بکه م، وتی: وتم: تو له سه لاهه تیدایت بویه کرده وه بکه [محاسبة النفس]

جا نه ی موسولمان ده سپیشخه ربه له کرده وه کردن، وه دونیات بکه تویشوو بۆ کوتایت، وه لیبرسینه وهی خوت بکه پیش نه وهی لیبرسینه وه له گه ل بکری، وه که م بهروره له دنیا و قورسیه کانی: بهرستی نه سپه کان ناگه نه به تامانه که کان له کاتیکدا قه له و قورس بن، کاتیک ده گه نه که باریک و له ش سوکن، جاپویه ده سپیشخه ربه په له بکه و هه نگاهه کانت خیراتر بکه بهروره

یه کی له هۆکاره کانی که مته رخه می موسولمان له م سهرده مه دا به فیرودانی کات و سهرده مه بی په رپیدان و گرینگیدان، یاده وهی به بی یادکردنه وه تیده په ری، وه پروداه کان به بی وردبونه وه نیان، جا گرینگی نادریت به تیپه ربوونی پوژ و مانگه کان، وه فیرنه بوون به تیپه ربوونی سال و سهرده مه کان، جا بهرستی که مته رخه می زال بووه و خه ویش دریز بووه، وه دلله کان رهق بوون و وه ک بهریدان لیها ته وه به لکوو ره قتر.

وه پیوسته له سهر موسولمان کاته کانی به گوتراپه لی به سهره ریت، وه تویشوو له زیانی کوبکاته وه بۆ مردنی، وه عیبره ت وهرگری به خیرابوونی سهرده م و خیرا ته واپوون و پوشتنی چونکه له سهر کاتیک دیاریکراو دهروات، وه خه ریکه به سستیت و خور له خورئاوایه وه هه لیت وه زهوی به جگه له زهوی شوینی بگریته وه و ناسانه کانی، جا ده سپیشخه ری بکه نه ی به بنده کانی الله پیش نه وهی پیشخه رین، چونکه: (بیی بنده ناجولیت تا پرسپاری زیانی لی نه کربت و چون به سهر بردوه) [الترمذی]، جا خه لکی نه مرو ده رین وه ک نه وهی پرسپاریان لی نه کری، وه وه ک بلتی لیبرسینه و یان لی ناکری، وه کرده وه کانیان له کتیکدا تومار کراوه که هچ شتیک بچوک و گه وره به جیناهیلیت نیلا توماری کرده وه، (يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمَلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمَلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا)، وانا { له پوژی قیامه تدا هه موو که سی که هه ر کرده وه کی کردبی له باشه یان خراپه ده بیښت و نیسانده ری گه ر خراپه ی کردبی ناواته خوازه مه وداپه کی یه کجار

هيجرته پڪهن له‌وهوۍ كه
دينيان سه‌لامهت نييه بو‌ئوهوۍ
سه‌لامهت بيت، جباه‌بنه‌وه له
سه‌بازگه كاني شيرك بو‌ سه‌بازگه كاني
ته‌وحيد وه تيايدا هيجرتهۍ
جاهيليهت ده‌كهن بو‌ ئيسلام.
جا ئه‌ي بيتاگاي گير خواردوو
له‌ چنگي جاهيليه‌تدا له‌ خه‌و
به‌ ئاگا وه‌روه و خوټ له‌ ديلي
نازادبكه‌ چونكه‌ هيجرته هيشتا
به‌رده‌وامه، وه ئه‌ي كه‌سي
دانېشتووۍ كه‌وتوو له‌سه‌ر زه‌وي
هه‌سته هيشتا جهاد به‌رده‌وامه و
ده‌رگا كاني كراوه‌ن، وه ئاگادار به
له‌وه‌ي كاروا نه‌كه‌ت له‌ ده‌ستيچي
و له‌ گه‌ل دواكه‌وتوو دو‌راوه‌كان
بيت، چونكه‌ پو‌ژگار راوي‌ژي
له‌گه‌لدا ناكري.

وه باشتري نی ئه وهی برا
مواجهیده کانهانی پی ئامۆزگاری
ده کهین هه موو ده ست پیکیکی سالی
هیجری؛ نو پیکردنه وهی نهت و

چاودیری کردنی دَلَسْوَزیه ، وه بهیز کردنی بهرگریه کانی له نه فس، چونکه دَلَسْوَزی هه ننگاوی به که مه بَو گه پان به دوای زانست و کرداردا، وه که کم و هه مه لایه نترین گرینگترین قوناغه، وه بَو مواهید لانه و رزگار بوونه، به هیزه وه پله کان به دهست دین و به ره که ته کان رووده دهن و گوپراهیه لیه کان قبول ده کرین، به لکوو پایه و بنجیه ی دینه به هو ی و ته ی الله تعالی (وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءً) واتا (وه فهرمانیان پیته کراوه ته نه ائه وه نه بی الله به رستن به تا ک و ته نهایی و دَلَسْوَزی و ئیخلاسه وه له شیرک لادن و بیننه سه ر ته وحید) وه بیرت بیت برای مواهید گه وره ترین شت که به نده هیه ته ی دل و کاتیه تی، بَویه دلت پیر بکه له دَلَسْوَزی و کاته کانت پیر بکه له کرده وه.

وہ باہموو مواہیدیک نیہ تی
نوی بکاتہ وہ و ہیممہ ت و ورہ ی

تیز بکاته وه بۆ بهردهوام بوون
له سه ر ئهم پړيازه پيروزه که
کاروانه کانی پیغمبه ران په پړه ویا ن
کرد و کاروانه کانی شه هیدان
پړانه سه ری، جا شوین پریازی
په روه رگاریان که وتن و لئیان
لانه دا وه نه یان گۆرپه وه به هیچ له
پړنگه ی هه واو و ئاره زووه کان، نه له
توندی و نه له سوکی دا، به لک وو
له ناخوشی و خوشیاندا پابه نندی
بوون تا گه شسته ئامانجه کانیا ن وه
الله به وان دینه که ی سه رخست
وه به وان دوژمنه کانی له ناو برد
و گه له که ی شکومه ندرکد، وه
ژیاننامه یان به پۆشنی مایه وه
بۆ ئه و که سانه ی که شوئینان
ده که ون.

وه بهراستی سهرباڙانی دهوڼه‌تی
ئیسلامی دهستیان گرت بهم
بنچینه قورائینه‌وه، وه ئهم هیدایه‌ته
پیغمبرانه‌یان په‌یږه‌وکرد، وه شوین
ئهو رووناکیه کهوتن که لگه‌لیدا

دابه‌زی، جا پیگه که یانی پووناک
 کرده‌وه و بینینیانی رۆشن کرده‌وه،
 وه له‌سه‌ر پِیازی په‌روه‌دگاربان
 رۆشتن مه‌به‌سته‌که‌یان نه‌وه‌یه که له
 پیتاویدا دروو‌ستبوون و پوویان
 وه‌رناگێرن لَیی، وایان گومان
 پی‌ده‌به‌ین نه‌وه‌ک پاکبان بکه‌ینه‌وه،
 جا ئه‌ی موسولمان له‌گه‌لیان به
 نه‌ک دژبان، وه‌ چاوه‌کانت له‌سه‌ریان
 لاهمه‌ده، وه‌ نویی بکه‌نه‌وه‌ چۆن ئه‌وان
 کارووباره‌کانی هه‌یجه‌ریان نیوکرده‌وه،
 وه‌ مه‌یکه‌ به‌ ته‌نها یادکرده‌وه‌یه‌ک،
 چونکه‌ عیباده‌تیکه‌ ماوه‌ته‌وه‌ ده‌مینته‌وه
 له‌گه‌ل جه‌هاد تا رۆژی قیامه‌ت،
 الله‌ تعالی‌ ده‌فه‌رمویت، {إِنَّ الدِّينَ
 أَمَّنُوا وَالدِّينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَةً
 اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ}

مِنْ
أَقْوَالِ
عُلَمَاءِ
الْمِلَّةِ

النبأ

قال ابن القيم - رحمه الله تعالى :-

"إِيَّاكَ وَالْكَذِبَ؛ فَإِنَّهُ يَفْسِدُ عَلَيْكَ تَصَوُّرَ الْمَعْلُومَاتِ عَلَى مَا هِيَ عَلَيْهِ، وَيُفْسِدُ عَلَيْكَ تَصْوِيرَهَا وَتَعْلِيمَهَا لِلنَّاسِ! فَإِنَّ الْكَاذِبَ يُصَوِّرُ الْمَعْدُومَ مَوْجُودًا وَالْمَوْجُودَ مَعْدُومًا، وَالْحَقُّ بَاطِلًا وَالْبَاطِلُ حَقًّا، وَالْخَيْرُ شَرًّا وَالشَّرُّ خَيْرًا؛ فَيَفْسِدُ عَلَيْهِ تَصَوُّرُهُ وَعِلْمُهُ عَقُوبَةً لَهُ، ثُمَّ يُصَوِّرُ ذَلِكَ فِي نَفْسِ الْمَخَاطَبِ الْمَغْتَرِّ بِهِ الرَّائِكِنِ إِلَيْهِ؛ فَيَفْسِدُ عَلَيْهِ تَصَوُّرُهُ وَعِلْمُهُ".

[الفوائد]

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ:

(ستكون فتن، القاعد فيها خير من القائم، والقائم فيها خير من الماشي، والماشي فيها خير من السّاعي، ومن يُشرف لها تستشرفه، ومن وجد ملجأً أو معاذاً فليعدّ به)

[رواه البخاری]